Si una. Se summat duo dicens: ⁊ quas opiniones determinat. j. dicam: sed principaliter que no. Inno. ⁊ hosti. vt ec. benefi. c. vno in fine.

a Alteri ecclesie. x. q. iij. vnio: ⁊ si sit alterius diocesis vnionē nō preiudicatur diocesano: de religio. domi. c. ij. ⁊ scripsi de priui. pastoralis.

b Dignitati. de preben. extirpande. §. qui vero.

Si vna ecclesia alteri[a] ecclesie seu dignitati[b] alicui vel prebēde[c] per episcopum[d] suo consentiente[e] capitulo vniatur[f]: aut religioso loco donetur[g]: ex eo q rector[h] ipsi⁹ ad hoc uocatus[i]. vel si vacabat[k] defensor[l] ei super hoc datus non extitit: nequaquā id poterit impugnari. Quod[m] si episcopus sui etiā capituli accedente consensu mense[n] sue: vel ipsi[o] capitulo[p] aliquam duxerit ecclesiam[q] vniendam hoc irritum esse decernimus[r] ⁊ inane: contraria quauis[s] consuetudine non obstante.

Rubrica De rerū permutatione.

Clemens quintus in cōcilio viennensi.

Collatio de beneficijs cā pmutationis vacātibus facta alijs quā permutantibus non tenet. h. dicit Joannes an.

De cōcessione iuris vtētibus[t] presertiz circa spūalia illudatur[u]. Si beneficia[x] ex cā[y] permutationis aliqbus resignata alijs quā ipsis pmutare volentibus[z] conferantur[&]:

c Prebēde. vt in predi. §. quo. ⁊. c. tit. exposuisti. ⁊ intellige per predi. decre. etiā de pbēda cathedralis ecclesie. non ob. j. pri. rñ. vt ibi dicam.

d Episcopum. de exces. plat. sicut vnire: vbi no. Ino. ⁊ abbas post eū: q licet ad abbates spectent ecclesie pleno iur: tñ illas vnire non possunt: vel vnā alteri subijcere: cū hoc sit episcopale: per predi. decre. alle. etiā de cōsue. cū dilect⁹. facit quod dicam. j. c. prori. ⁊. j. de statu mo. ne in agro. §. ad hoc. vbi dicā an hoc pscribere possint.

e Consentiente. nō. est iste casus in quo sufficiat consilium. ⁊ hic reprobat qd no. hostien. de his que fi. a prela. nouit. vbi dicit epm sine capitulo posse donare ecclesiam loco egenti ad substentationem ministrorum alle. de dona. cōsultationibus. Itē q facit quod dz puidendo egentib⁹ ⁊ i h officiū suū exercet. xi. q. i. precipimus. ⁊. c. se. x. q. i. regenda. ⁊. c. se. xciij. dis. diaconi: ergo nō est locus cōdictioni: de prebē. extirpande. i. ⁊. ii. rñ. dicebat tamē q tutius erat cōsilium canonicorū requirere: sed put vides hic requiritur cōsensus ⁊ fm hoc intellige pre. decre. sicut vnire. in prin. ⁊ de pui. tuar. in prin. etiā ipse hostien. eo. ti. ca noscitur. q de cōsuetudine prescripta potest episcopo competere: vt sine consensu capituli possit conferre ecclesiam alteri ecclesie ad edificationem ⁊ contraria. eo. ti. tua. ⁊. c. pastoralis. de dona. pastoralis. intelligit de iure cōi: ⁊ cū eps circa hoc indulgentiam vel prescriptionē non hz: tñ consilium prescribi non potest scdm eum. secus etiā dixit de voluntaria concessione que sine cā fieret ecclesie hñti congruā sustentationē. ar. i. q. ii. pastor. vel que fieret laico. sz nō puto hoc prescriptibile q ēt in casu licito alienet prelatus sine consensu capituli. vt scripsi de dona. pastoralis. in fi. ⁊ facit finem huius capituli.

f Uniatur. de vnione satis no. ne se. va. c. i. xvi. q. i. ⁊ tpis.

g Donetur. hic iunge litteram. j. nequaquā id poterit ī impugnari: ⁊ fa. quod metus causa dilectus. ⁊ quod ibi notatur.

h Rector. de rectore ecclesie non de prelato cui subest ecclesia loquitur: cuius cōsensus requiri videtur. j. de sta. mo. c. i. §. ad hoc.

i Uocatus. non extitit: quod est. j. ⁊ rō huius sumitur de dona. cōsultationibus fit. n. talis vnio vel donatio sine piudicio rectoris vt ibi. dicebat ergo Inno. ī decre. vt nrz: q dignitas īstituta diminui nō poterat irreqsito illo cui⁹ erat sine cause cognitiōe. no. tñ hostien. de exces. prela. sicut vnire. q eps ecclesias vnire ñ poterat sine collaudatiōe vel cōsensu ambar ecclesiar. alle. e. ti. c. i. ⁊ de his q̄ fi. a pla. c. i. in hoc dicebat eū a papa differre: vt ibi scripsi: qd hic reprobatur.

k Uacabat. approbat quod no. Inno. ⁊ hosti. vt eccle. bene. vt nrm in fi. vbi tenent ecclesiam vacantem vniri ⁊ donari posse: sicut ⁊ dignitas vacans supprimi posset: de consti. cum accessissent. Contra ne se. va. ca. i. vbi se. va. non dissoluit vnio: eque igitur videretur q tunc fieri non posset. Sol. illud in epalibus sedib⁹ vel ibi papā principalius nouit: secunda ratione. s. notari posset de subita mutatione: ⁊ q ordinationem prius factam fecisset contemplatione persone tunc viuentis nunc defuncte: alias etiam vnionem episcopatuum facit mortuo altero episcopo: vt. xvi. q. i. ⁊ temporis.

l Defensor. videbatur cōtrium: q si res ecclesie vacantis ex cā dignitati donet oportet defensorem dari: vt eo. ti. dudū. li. vi. est ergo hoc de casibus in qbus minus prohibet vbi maius pmittitur: potest eniz ecclesia uacans dari sine defensore: vt hic: sed possessio vel res ecclesie nō. vt ibi: ⁊ est si. de elec. nemo deinceps. ti. vi. ⁊ quod no. de consue. cū dilectus. i. iiij. glo. de transla. c. vlt. in glo. pe. dicebat Inno. de elec. significasti. vt ibi scripsi super glo. ii. q episcopus ⁊ capitulum poterant aliquid statuere super beneficio vacante: ⁊ electus illud seruare tenebatur: alleg. decre. vt nostrum. quod intelligit ibi hostien. ex cā ⁊ ad tempus. sed perpetuum preiudicium non possent inferre dignitati vel rectorie ipsa sic manente: licet illam possent in totum tollere: de constitu. cū accessissent. vel religioso loco conferre: de dona. consultationibus. ⁊. c. pastoralis. ⁊ ad id quod dicitur qui potest totum potest ⁊ partem de offi. deleg. pastoralis. in prin. ff. de rei ven. que de tota. Respōdit hostien. q in totū conferri permittitur: vt diuinus cultus augeatur: de consti. ex parte. ⁊ vt partes sustententur: de preben. exposuisti. Permittitur etiam tolli q superflua vel onerosa. argu. lxviij. distin. corepiscopi: diminutio vel detractio denegatur: vt ecclesiastica beneficia in sua integritate pmaneāt: nisi ex causa magna: remittit ad decre. dudum. eo. titu. de preben. maioribus. ⁊. c. vacante: ex his patet q sepe quod minus videtur est maius eo respectu quo iuri plus illi resistit ex causa.

m Quod si eps. qd hic dr probabatur olim p. c. conquesti. xvi. q. iiij. ⁊ approbat qd no. ibi Io. i. §. pre. ⁊ qd no. de dona. pastoralis: ⁊ reprobat qd no. Inno. in dicto. c. vt nostrum: vt ec. bene. vbi tenebat q auctoritate capituli sui episcop⁹ poterat ecclesiam in suos vsus conuertere.

n Mense sue. vt dicebat Io. in glo. prius alle. eps non potest auctorizare ī facto proprio sicut nec economus. x. q. ii. hic vsus. l. fi. nec tutor. ff. de au. tu. l. i. ⁊. l. pupillus: nec prelatus. de insti. ca. fi. ⁊ idē de capitulo vt statim sequitur: quod etiam tenebat guil. in spe. de his que fiunt a prela. in fine: ⁊ facit qd dixi post Inno. de cēsi. phibemus. super glo. ii. ⁊ no. q si nō valet vnio cum alter solus. s. eps vel capitulū auctorizat. in facto proprio fortius non valeret cum auctorizaret vterq: vt si cōmuniter mense episcopi ⁊ capituli per eos vnitur ecclesia: facit autem hec littera ad no. per hostiē. in summa. de deci. §. et vtrum. ver. xii. in fi. vbi tenet q ⁊ laicus habens decimam per antiquum feudū ab alia ecclesia nō pōt illam donare episcopo ne ipse episcopus auctorizet in facto proprio. Puto tñ q bene posset illā donare capitulo epali auctoritate epi: ⁊ est ratio: quia cum in casu illo sufficiat auctoritas episcopi. sine capitulo. ut in decre. cū apostolica. de his que fiunt a prela. nō pōt dici q capitulū eo casu auctorizet in facto pprio: sz in vnione vel datione ecclesie secus cum ibi cōsensus capituli sit necessarius: de his que fiunt a prelatis. tua. de dona. pastoralis. Itē facit pro ⁊ cōtra ad id qd ipse hosti. no. de cōsti. cū accessissent: vbi tenet q dignitas nō confirmata per papam de ecclesia cathedrali tolli pōt p ipsi⁹ capitulū ex iusta cā ⁊ epo auctorizante: si bona epi ⁊ capituli sint diuisa: si vero essent cōia nōne auctorizaret eps in facto suo: sz dicē tunc recurrendum ad archiepiscopum vel ad papā: de iure patrona. null⁹ videtur q cum iste non sit de casibus archiepiscopo reseruatis: qui no. de offi. ordi. pastoralis. q eo casu ⁊ isto de quo tex. loquitur ad papam sit necesse recurri.

o Ipsi. suo scilicet.

p Capitulo. cū capella curata donatur capitulo quis habeat eius curā vide qd scripsi post hosti. de prebē. exposuisti. sup glo. iii. ⁊ eo. ti. cum nō ignores. in pn. ⁊ no. q singulari prebēde etiā maioris ecclesie potest vniri ecclesia per epm ⁊ capitulū: vt. s. pri. rñ. capitulo vero nō: vt hic: ⁊ rō sumit. xii. q. ii. qui manumittit: cū suis cōcor. q capitulū nō auctorizat in facto proprio: cum singulari prebende capituli vnitur ecclesia.

q Ecclesiam. declarari debuisset an sit idem in donatione quā facit eps capitulo suo de eo quod spectat ad mensam suam: quod no. hostiē. de his que fi. a pre. nouit: ⁊ ponit casum de epo abundante ⁊ capitulo egēte: ⁊ dicit q valet: inducit quod. s. dixi in glo. non est. dicit etiam quod non ob. iuramentum de non alienando cum non sit proprie alienare quod in dominio ecclesie retinetur. ff. de lega. ii. vnum ex familia. ⁊. l. imperator. §. fi. ⁊. l. sequen. dicit tamen q tutius esset q illud fieret superioris auctoritate: insti. de au. tu. in fi.

r Decernimus. licet ratio huius iuris sit antiqua: forte noluit comprehendere preterita: ⁊ est si. de postul. c. vno. li. vi. sed cōtra hoc facit littera sequens que consuetudinem damnat: cōsuetudo vero notat tempus precedens: ergo videtur preterita respicere.

s Quauis. s. ēt cuius contrarij vel initij non sit memoria: damnat ergo hec cōsuetudo q quis auctorizet in pprio. alibi q quis sit iudex appellationis a se interiecte: de consuetudi. c. ii. lib. vi.

De concessione. Se summat ponens ius nouum: ⁊ equissimum premissa ratione decidens casum dubium ibi: si beneficia. ⁊ determinat decretalem inter cetera. de prebē. ⁊. s. eodem titulo cum vniuersorum.

t Utentibus. p hanc litterā dico decre. hanc locum habere vbi in fraudē expectantiū fieret pmutatio: cū illi non vtantur cōcessione iuris: sz ius fraudent. eo. ti. c. vno. li. vi. de renun. c. vlti. eo. lib.

u Illudat. cōcor. de. i. s. de renun. c. vno. ⁊ ibi concor.

x Beneficia. includit etiam hospitalia ⁊ loca similia que permutari pñt his casibus quibus in beneficium conceduntur: qui habent. j. de reli. do. quia contingit. §. vt autem. illa vero que non conceduntur in beneficium non videntur posse cum beneficijs permutari: cum beneficiorum ad inuicem permutatio fieri debeat.

y Ex causa. bene ergo lz renuncianti in actu renunciationis hoc exprimere qd renunciat permutationis causa: ⁊ dato q hoc non exprimatur satis est q constet ex coniecturis vel prius actis.

z Uolentibus. ergo tractatus permutationis inter partes procedere pōt: tamen ipsa permutatio expeditur superioris officio: ⁊ vide quod scripsi supra eodem. quesitum.

& Conferantur. per illos in quorum manibus fiebat resignatio: vel per alios collatores. Hoc tamen scias q episcoporum est permutare: vel permutationibus auctoritatem prestare: ⁊ non inferiorum: vt no. hostien. in summa eiusdem ti. §. quis potest. versi. ⁊ nunquid: ⁊ dixi. s. eo. quesitum cum enim conciliū turonen. prohibet permutationem: cōtra id non dispensat nisi cui permissum est: ⁊ idē archi. eo. ti. c. vno. li. vi. ⁊ facit qd not. s.

.c. pri. in prin. ipsi tamẽ inferiores quorũ est ꝓferre vel eligere hñt consentire: vt no. in predi. decre. vnica. Quid de capto vacãte sede episcopali: poterit ne permutationi auctoritatẽ prestare: puto ꝙ sic: cum hec sit iurisdictionis ꝓpalis in qua tunc succedit: de maio. ⁊ obe. his que. ⁊ capi. cuz olim. eo. ti. ca. vno. li. vi. cũ cõcor. hec vera nisi beneficia illa vel alterum illorum spectarẽt ad collationem episcopi solius sine capitulo: quia cuz in talium beneficiorum collationem nõ succedãt: ergo nec in consensu quez necesse habet ꝓstare collator: ⁊ idem si habet eligere vel ꝓsentare: vt scripsi ne sede vacã. c. ij. ne vna via ꝓcedatur quod alia prohibetur. de regulis iuris: cuz quid. libro sexto: si vero vna cũ capitulo haberet facere predicta: cum capitulũ tunc possit cõferre eligere vel presentare: ne se. vacan. .c. vno. li. vi. ergo poterit vt capitulũ consentire: ⁊ vt episcopus auctorizare: puto autez ꝙ hoc decretum afficiat neduz collationẽ: sed etiaz oẽm electionem postulationẽ ⁊ presentationez que fieret de alio ad aliud beneficiũ sic renunciatũ: hoc enĩ est de mẽte ⁊ eadem rõ est: ⁊ decre. de prebẽ. cũ in illis. lib. vi. loqtur in ĩpetratiõibus beneficiorum que sunt odiose.

a Volumus. hoc iure nouo: quasi ĩnuat quod olim in hoc casu necessaria erat gratiosa ꝓuisio: ⁊ sic saluantur no. eo. ti. cum vniuersorũ: de preben. inter cetera. sicut alias in simili casu agitur ad interesse. ff. de ꝓscrip. verbis. l. naturalis. in prin. ⁊ in fi.

Religiosis. Primo ponit motiuũ cõstituentis. Secõo constitutionẽ. Tertio penã: ⁊ incipe cõstructũ ibi volentes: ⁊ quo ad rõnem ꝓ executorem reddendã determinat qõ no. in spec. de instru. edi. §. nũc vero aliqua. ver. sed an simplex. quod quasi ad lrãm ponit archi. lxxxviii. di. eps tuitionem.

b Deputatis. no. ꝙ nõ dicit deputãdis: ꝑ qõ videt velle qõ ꝓstõ respiciat ꝑterita: qõ vez puto de futuris gestionib⁹ fiendis et ꝑ iaz deputatos quãuis ereptos: ⁊ fa. qõ no. s. e. cõ. de eta. ⁊ quali. vt hi q. in glo. qõ posteris. de vi. ⁊ hone. cle. c. ij. post prin. sed in ꝑteritis gestionib⁹ factis iam peremptos ante hanc ꝓstõnem nõ puto ꝙ hec decre. locũ hẽat: ad qõ facit lra sequens. cõstat. n. quod circa iã gesta precidi nõ põt materia delinquendi: si vero ereptus religiosus prius deputatus iã ante ꝓstõnem partem gesserat: partẽ vero gessit post ꝓstõnem: si rõ post gestoz nõ cõnectit prius gestis: qz singulis ãnis ꝑcipit certos redditus quos cõuertit in certos pios vsus: de postea gestis rõnem reddat: ad hoc de elec. si eo. tpe li. .vi. sed si rõ post gestoz sine prius gestis iutilis videret nõ tñ cogẽt ad illam reddendã. ad hoc. s. de ap. sup eo. i. reddat ergo pape legato vel suo superiori: vt quo ad illam stemus antiquo iuri.

c Cuiuslibet. comprehendere vult etiam codicillos: ⁊ vide quod scripsi eodem titulo. super rubrica.

d Quod vriqz interpositio: qz tamen habebatur. eo. ti. c. i. lib. vi. ⁊ de claustralibus loquitur: vt ibi no.

e Obtẽta. reprobatum videt quod disputãdo soluerat dñs meus ĩ hoc casu tacitam lñiam superioris sufficere: quod vide in mercu. eo. ti. sub litera. g. alias sub lra. s. Sed dubitatur nunquid superior qui religioso dedit licẽtiam suscipiẽdi hoc executionis officium possit lñiam reuocare non integra: vt fortior sit qõ: ⁊ videtur ꝙ reuocari nõ possit: cum sit astrictꝰ rationi reddẽde: vt hic: ⁊ qui semel suscepit ereq cogitur. c. ti. Joãnes: puto ꝙ male facit sine causa reuocãdo: nõ tamẽ credo ꝙ subditus resistere possit: cum velle nõ habeat: ⁊ optime facit. xxiij. q. v. manifestuz. tunc ergo perficiet executionem collega si quem habet: vel his de quo testator ꝓuidit vel episcopus: quod dic vt eo. ti. c. ij. lib. vi. ⁊ ibi no. in glo. pe.

f Suscipere. fratres minores nõ licentiant hodie ad hec officia: nec illa suscipiũt: quod dic vt. j. de ꝟbo. sig. criui. §. proinde. ver. item ꝙ cũ executiones. ⁊. §. cupientes. ver. verum etiam.

g Materiam. concor. de vsuris. c. i. li. vi.

h Tales. s. religiosi etiam erempti: ⁊ per hoc puto ꝙ in secularibus ereptis non habeat locum quod hic dicitur: ⁊ licet subsit eadem ratio: satis ẽ tamen ꝙ eorum priuilegijs cõstitutio ista nõ derogat. ⁊ fuit forte ĩpulsiua ratio: quia religiosi plus delinquebãt in his: est si. j. de cen. c. i. de priuile. c. i. ⁊ de pe. cupientes post prin. de senten. excommuni. c. i. ⁊ de deci. .c. i. ⁊ vide quod no. in. i. glo.

i Locorum ordinarijs. nõ dicit diocesanis: ⁊ facit ad id quod scripsi. e. ti. Joãnes. super ver. diocesanum.

k Reddere. rõnem teneat: qõ sequtur. cõcor. j. de reli. do. qr. cõtingit. §. illi ẽt. quid si testator liberauit eum ab onere rõnis reddende: vide quod scripsi eo. tit. Joãnes. in pe. q. vbi etiam aliquid de modo rõnis reddẽde no. ⁊ in spec. pre. §. nunc vero. ver. sed nunquid secundum dictum.

l Exigere. no. ꝙ duo ponit ⁊ vt diuersa: per quod videt ꝙ isti executores etiaz ordinarijs non petentibus rõnem reddere debeant: si tamen offerunt: sed si ordinarius nõ recipit: eis nõ imputabitur: de regu. iur. iputari. lib. vi.

m Exẽplum. s. eo. de of. or. .c. i. cum suis concor.

n Debita. arbitraria et quo certa statuta nõ est: de of. delega. de causis.

o Priuilegio. j. c. pri. ⁊ vide quod ibi dicam.

Eos qui. Primo punit. Secundo tollit obstãtia ibi: nullo. ⁊ ꝑ hoc ꝙ dicit eos: ĩcludit cuiuscũqz pfessionis viros clericos ⁊ laicos: ĩcludit ẽt mulieres: ⁊ de hoc de elec. ĩ generali. li. vi.

p Clauium. de excess. prela. .c. fi. ⁊ no. ꝑ pluralitate clauiũ de hoc remissionẽ dedit. de sã. tri. c. i. ad finem.

q Cimiterijs. si igit in cãpis ⁊ locis priuatis eos sepeliant nõ est locus huic pene: qõ ĩtelligo ẽt si locus ille eẽt vicinus vel cõtiguus ecclesie vel cimiterio: qz ex quo ad vsum cimiterij nõ ẽ per epm benedictus. de cõse. di. i. nemo. nõ erit locus huic pene: quare aũt in cimiterijs corpora sepeliant: vide no. xiij. q. ij. cum grauia.

r Tempore. quo tempore interdicta est ecclesiastica sepultura: de pe. ⁊ re. ꝙ in te. de priuile. vt priuilegia.

s A iure. h. d. pp clericos q seruauerunt ĩterdictum: qbus ꝓcedit eo tẽpore sepultura cũ silentio ⁊ absqz campanarum pulsatione: vt in predi. decre. ꝙ in te. ⁊ ꝓpter priuilegiatos circa cõfratres: de qbus in predi. decre. vt ꝑuilegia. In qtuor vero festiuitatibus in qbus eo tẽpore celebrari põt alta voce ⁊c. de qbus in decre. vlti. §. pe. de sen. excõ. li. vi. nõ puto posse mortuos sepeliri. lz multotiens fuerit cõtrarium obseruatum. ⁊ hoc bene probat decre. cuz ⁊ plantare. §. ꝙ si. de priui. ⁊ ille. §. qui diebus illis permittit participationem diuinorum: de audiendis officijs loqtur non de sacramentis: quod patet ex diuisione capituli. Jtẽ cessat causa ibidem expressa de spe reconciliationis.

t Excõicatos. ab homine vel a iure: ⁊ ĩtelligas de excõicatione maiori: de sen. excõ. si quem. lz enim excõicati minori sic decedẽtes sepeliendi nõ sint: vt no. in no. e. ti. sacris: huic tamẽ pene tunc locus nõ esset: de hereticis qui excõicati sunt spãliter fuerat prouisum: de here. c. ij. i. rñ. lib. vi.

v Publice. de hoc de re iudi. ad probandum de excep. exceptionẽ in glo. penul. que glo. nõ placet simpliciter quo ad casum istum: lz enim fatear illum publice excõicatum contra quẽ publice lata est snia: lz denunciatus non sit cũ ꝑ decre. ad probandum: nõ dicat publice nunciatum sed publice excõicatum: nõ tamen fateor ꝙ hoc ipso ꝙ excõicatus est per iudicem loco quo iudicare consueuit presentibus officialibus suis ⁊ partibus: vel altero cõtumaciter absente dicat publice excõicatus: sed ex q̃litate fori multitudine. s. vel paucitate officialium ⁊ astãtium dicatur publica vel nõ publica: ita ꝙ in hoc veritas rei ponderetur: vt quo ad hunc casum videamus an presumantur sepelientes scire: vel saltem sit casus quo sit eis imputanduz si ignorarunt quod publice sciebatur. xij. q. ij. qui ⁊ humanis. alꝭ posset esse occultus lz per iudicem in bancho coram duobus vel tribus fuerit ꝓmulgata: facit in auẽ. de litig. §. omnẽ vero. colla. viij. ad hoc mouet mens ⁊ rõ iuris preponderanda verbis: ⁊ quod alle. ibi in glo. non ꝓbat: vt ibi dicit: ⁊ vltra iura que allegant de do. ⁊ cõtu. c. fi. de eo qui mit. in pos. c. fi. de eo qui cogno. consan. c. fi. de cle. nõ resi. ex tue. ff. de insti. sed ⁊ si. §. i. ⁊. ij. bene fa. cle. s. de elec. cãm. §. verum. ⁊ facit. s. de iudi. dispendiosam. de fo. cõpe. ꝙuis. facit quod no. Sompo. de consue. cũ dilectus: qõ scripsi de elec. illa. in glo. magna circa fi. ⁊ ꝑ hoc ꝙ dicit publice: dico ꝙ si eẽt occultus dato ꝙ sepeliẽs sciret nõ est locus huic pene. An vero sit locus excõicationi minori no. de priuile. ad hoc in. i. glo. additur aũt hic pena ad penam quã statuit decre. episcoporum de priuile. lib. vi. que per hanc sublata non est.

x Nolatim. cõcor. de ꝑui. cum ⁊ plantare. §. excõicatos. ⁊ vide quod ibi no. ad idem eo. ti. vt ꝑuilegia. de ꝑben in lateraũ. de cle. excõ. ꝓposuit. ⁊ est si. s. ea. cõ. de vi. ⁊ ho. cle. c. i. ⁊ ꝑ hanc lrãm ⁊ predictas similes vt ꝙ possit in cimiterio sepeliri interdictus nõ nolatim: dũmodo locus interdictus nõ sit.

y Interdictos. videtur sufficere ꝙ interdictum sit tale ꝙ priuet sepultura: vt in casu de sen. excõmu. is cui. ij. responso. lib. vi. facit quod scripsi post Innocen. ⁊ Hostien. eodem titulo sacris.

nullius hoc eẽ volum⁹ firmitatis.

Rubrica De testamẽtis ⁊ vltimis voluntatibus.

Clemen. v. in concilio vienensi.

Ordinarius loci rationẽ exigit a religiosis etiam exemptis de testamentorũ executionib⁹ quas gesserunt: ⁊ si circa id deliquerint illos punit.

Religiosis etiaz ereptis deputatis[b] ad executionem cuiuslibet[c] vltime voluntatis circa ipsius executiõis officiũ: qõ[d] vtiqz nõ pñt nisi a superiore suo petita sup hoc licentia ⁊ obtenta[e] suscipere[f] volentes ꝑcidere materiam[g] delinquendi. Presentis constitutionis auctoritate statuimus: ꝙ tales[h] etiaz si prelationis fungantur officio locoruz[i] ordinarijs debitaz reddere[k] ipsiqz ordinarij ab eisdẽ absqz dolo fraude seu negligentia de suscepte executionis officio teneant[l] exigere rõnez. Illos quos circa id deliquisse repererint: in alioꝝ exẽplum[m] pena debita[n] quocunqz nõ obstante priuilegio[o] puniri.

Rubrica De sepulturis.

Clemens. v. in concilio vienen.

Excõicati sunt etiã erẽpti: qui i casibus non premissis defũctos sepeliunt in cimiterijs tpe interdicti vel qui scienter sepeliũt excõicatos publice: nolatim interdictos: vel manifestos vsurarios. Jo. an.

Eos qui proprie temeritatis audacia defuncto ruz corpora nõ sine cõtemptu clauiuz[p] ecclesie in cimiterijs[q] iterdicti tempore[r] in casibus non concessis a iure[s] vel ex cõmunicatos[t] publice[v]: aut nominatim[x] interdictos[y]: uel vsurarios

Eos qui. Primo punit. Secundo tollit obstãtia ibi: nullo. ⁊ ꝑ hoc ꝙ dicit eos: ĩcludit cuiuscũqz pfessionis viros clericos ⁊ laicos: ĩcludit ẽt mulieres: ⁊ de hoc de elec. ĩ generali. li. vi.

p Clauium. de excess. prela. .c. fi. ⁊ no. ꝑ pluralitate clauiũ de hoc remissionẽ dedit. de sã. tri. c. i. ad finem.

q Cimiterijs. si igit in cãpis ⁊ locis priuatis eos sepeliant nõ est locus huic pene: qõ ĩtelligo ẽt si locus ille eẽt vicinus vel cõtiguus ecclesie vel cimiterio: qz ex quo ad vsum cimiterij nõ ẽ per epm benedictus. de cõse. di. i. nemo. nõ erit locus huic pene: quare aũt in cimiterijs corpora sepeliant: vide no. xiij. q. ij. cum grauia.

r Tempore. quo tempore interdicta est ecclesiastica sepultura: de pe. ⁊ re. ꝙ in te. de priuile. vt priuilegia.

s A iure. h. d. pp clericos q seruauerunt ĩterdictum: qbus ꝓcedit eo tẽpore sepultura cũ silentio ⁊ absqz campanarum pulsatione: vt in predi. decre. ꝙ in te. ⁊ ꝓpter priuilegiatos circa cõfratres: de qbus in predi. decre. vt ꝑuilegia. In qtuor vero festiuitatibus in qbus eo tẽpore celebrari põt alta voce ⁊c. de qbus in decre. vlti. §. pe. de sen. excõ. li. vi. nõ puto posse mortuos sepeliri. lz multotiens fuerit cõtrarium obseruatum. ⁊ hoc bene probat decre. cuz ⁊ plantare. §. ꝙ si. de priui. ⁊ ille. §. qui diebus illis permittit participationem diuinorum: de audiendis officijs loqtur non de sacramentis: quod patet ex diuisione capituli. Jtẽ cessat causa ibidem expressa de spe reconciliationis.

t Excõicatos. ab homine vel a iure: ⁊ ĩtelligas de excõicatione maiori: de sen. excõ. si quem. lz enim excõicati minori sic decedẽtes sepeliendi nõ sint: vt no. in no. e. ti. sacris: huic tamẽ pene tunc locus nõ esset: de hereticis qui excõicati sunt spãliter fuerat prouisum: de here. c. ij. i. rñ. lib. vi.

v Publice. de hoc de re iudi. ad probandum de excep. exceptionẽ in glo. penul. que glo. nõ placet simpliciter quo ad casum istum: lz enim fatear illum publice excõicatum contra quẽ publice lata est snia: lz denunciatus non sit cũ ꝑ decre. ad probandum: nõ dicat publice nunciatum sed publice excõicatum: nõ tamen fateor ꝙ hoc ipso ꝙ excõicatus est per iudicem loco quo iudicare consueuit presentibus officialibus suis ⁊ partibus: vel altero cõtumaciter absente dicat publice excõicatus: sed ex q̃litate fori multitudine. s. vel paucitate officialium ⁊ astãtium dicatur publica vel nõ publica: ita ꝙ in hoc veritas rei ponderetur: vt quo ad hunc casum videamus an presumantur sepelientes scire: vel saltem sit casus quo sit eis imputanduz si ignorarunt quod publice sciebatur. xij. q. ij. qui ⁊ humanis. alꝭ posset esse occultus lz per iudicem in bancho coram duobus vel tribus fuerit ꝓmulgata: facit in auẽ. de litig. §. omnẽ vero. colla. viij. ad hoc mouet mens ⁊ rõ iuris preponderanda verbis: ⁊ quod alle. ibi in glo. non ꝓbat: vt ibi dicit: ⁊ vltra iura que allegant de do. ⁊ cõtu. c. fi. de eo qui mit. in pos. c. fi. de eo qui cogno. consan. c. fi. de cle. nõ resi. ex tue. ff. de insti. sed ⁊ si. §. i. ⁊. ij. bene fa. cle. s. de elec. cãm. §. verum. ⁊ facit. s. de iudi. dispendiosam. de fo. cõpe. ꝙuis. facit quod no. Sompo. de consue. cũ dilectus: qõ scripsi de elec. illa. in glo. magna circa fi. ⁊ ꝑ hoc ꝙ dicit publice: dico ꝙ si eẽt occultus dato ꝙ sepeliẽs sciret nõ est locus huic pene. An vero sit locus excõicationi minori no. de priuile. ad hoc in. i. glo. additur aũt hic pena ad penam quã statuit decre. episcoporum de priuile. lib. vi. que per hanc sublata non est.

x Nolatim. cõcor. de ꝑui. cum ⁊ plantare. §. excõicatos. ⁊ vide quod ibi no. ad idem eo. ti. vt ꝑuilegia. de ꝑben in lateraũ. de cle. excõ. ꝓposuit. ⁊ est si. s. ea. cõ. de vi. ⁊ ho. cle. c. i. ⁊ ꝑ hanc lrãm ⁊ predictas similes vt ꝙ possit in cimiterio sepeliri interdictus nõ nolatim: dũmodo locus interdictus nõ sit.

y Interdictos. videtur sufficere ꝙ interdictum sit tale ꝙ priuet sepultura: vt in casu de sen. excõmu. is cui. ij. responso. lib. vi. facit quod scripsi post Innocen. ⁊ Hostien. eodem titulo sacris.